

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 697

гр. София, 29.01.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в закрито заседание на 29.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

като разглежда дело номер **1272** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 202 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба вх. № 3569/03.02.2020г. по описа на съда, с посочени податели: И. Л. К. и П. Г. К., двамата действащи лично и като законни представители на малолетната Е. И. К.. В жалбата е посочено като предмет на оспорване решение № 22-РД01-0017/20.01.2020г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане – С.-град (РДСП). С разпореждане на съда от 07.02.2020г., съобщено на жалбоподателите на 10.02.2020г., на същите е указано да отстранят нередовност на жалбата, като внесат държавна такса в размер на по 10 лв. за всеки от тях. С молба от 14.02.2020г. нередовността е отстранена само за един от тях – П. Г. К.. За останалите две лица държавна такса не е внесена до настоящия момент и поради това, жалбата им следва да бъде оставена без разглеждане и не следва да бъдат обсъждани изложените в последващи молби доводи в подкрепа на оспорването.

С горепосоченото решение са оставени без разглеждане жалбите на П. К., подадени за нея лично и като законен представител на Е. К., против заповед № 2209-ЗДЗД-1706/20.12.2019г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – Л. (ДСП) и е прекратено производството по тях. Със заповедта, считано от 22.12.2019г., е настанено дългосрочно детето Е. И. К. в приемното семейство на В. В. Б. и А. И. Б. за срок: до произнасяне на съда с решение по реда на Закона за закрила на детето (ЗЗД). Видно от отбелязването върху екземпляра от заповедта, приложен на л.107-108 от делото, същата е връчена на 20.12.2019г. на П. К.. В текста на заповедта е надлежно отбелязано, че тя може да се обжалва по реда на АПК в 14-дневен срок от съобщаването ѝ, пред директора на РДСП. Съгласно редакцията на чл.27, ал.6 ЗЗД към датата на издаване на заповедта – 20.12.2019г., актовете на директора на ДСП се издават и обжалват по реда на АПК.

Съгласно чл.5, ал.1 от Закона за социално подпомагане (ЗСП), за изпълнение на

държавната политика в областта на социалното подпомагане се създава Агенция за социално подпомагане (АСП), чиято дейност, структурата и числеността на персонала, броят и териториалният обхват на нейните поделения се определят с устройствен правилник, приет от Министерския съвет по предложение на министъра на труда и социалната политика – чл.5, ал.7 ЗСП. Систематичното тълкуване на разпоредбите на този Устройствовен правилник и в частност, относно функциите на РДСП, посочени в чл.14, т.1, 6, 8, 9 и 14 от същия, налагат извода, че директорът на РДСП е горестоящ орган по смисъла на чл.81, ал.1 АПК спрямо директора на ДСП. Лицето, подписало процесното решение, е било надлежно овластено за това с приложената в преписката заповед № ЧР-5-946/30.12.2019г. на изпълнителния директор на АСП. Следователно, решение № 22-РД01-0017/20.01.2020г. на директора на РДСП е постановено от компетентен орган, като не се установяват пороци, обосноваващи извод за нищожност на оспорения акт. Като прецени изцяло законосъобразността му на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав приема и, че решението е постановено в установената форма, без съществено нарушение на административнопроизводствените правила и е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. Видно от отбелязванията върху приложените в преписката две жалби против горепосочената заповед на директора на ДСП, те са подадени на 06.01.2020г. Следователно, те са били просрочени, като подадени след изтичане на 14-дневния срок, установен в чл.84, ал.1 АПК, предвид съобщаването на заповедта на 20.12.2019г., както правилно е приел административният орган в обстоятелствената част на решението. Просрочието на жалбата е основание за оставянето ѝ без разглеждане и прекратяване на производството по нея, както е сторено в случая на основание чл.88, ал.2 във вр. с ал.1, т.2 АПК. Съгласно чл.88, ал.3 АПК, така постановеният акт за прекратяване може да се оспори в 7-дневен срок от съобщаването му с частна жалба или с протест пред съответния съд, който се произнася с определение, което не подлежи на обжалване. По изложените дотук съображения съдът в настоящия състав приема, че жалбата на П. Г. К. против решение № 22-РД01-0017/20.01.2020г. на директора на РДСП е неоснователна.

В следващи молби от И. Л. К. и П. Г. К., двамата действащи лично и като законни представители на малолетната Е. И. К., са заявени оспорвания на решение № 22-РД06-0017/20.01.2020г. на директора на РДСП и потвърдената с нея заповед № 2209-ЗДЗД-1706/20.12.2019г. на директора на ДСП. Тъй като в случая с решението горестоящият административен орган е отхвърлил жалбите на И. Л. К. против заповедта и същата е потвърдена, по арг. от чл.145, ал.1, т.2 АПК на обжалване пред съд подлежи първоначалният административен акт, а именно, заповед № 2209-ЗДЗД-1706/20.12.2019г. на директора на ДСП. В тази част на жалбоподателите ще следва да бъде указано на основание чл.158, ал.1 АПК да отстранят нередовност на жалбата, като представят документ за платена държавна такса за оспорването.

В молба вх. № 8906/13.03.2020г. по описа на съда е заявено искане от същите жалбоподатели съдът да задължи РДСП да изпрати на изпълнителния директор на АСП приложена към молбата тяхна жалба вх. № 22-94-КО-00-0191/06.02.2020г. по описа на РДСП. Преценени в съвкупност, изявленията в молбата и жалбата налагат извода, че подателите оспорват заповед № 22-РДПС-0021/11.11.2019г. на директора на РДСП по административен ред пред изпълнителния директор на АСП, на когото така заявеното оспорване ще следва да се изпрати за разглеждане по компетентност.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

I. ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбите на И. Л. К., с ЕГН [ЕГН], и Е. И. К., с ЕГН [ЕГН], против решение № 22-РД01-0017/20.01.2020г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане С.-град, на основание чл.158, ал.3 от Административнопроцесуалния кодекс.

II. ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. Г. К., с ЕГН [ЕГН], против решение № 22-РД01-0017/20.01.2020г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане С.-град.

III. ОСТАВЯ БЕЗ ДВИЖЕНИЕ производството по жалбата на И. Л. К. и П. Г. К., двамата действащи лично и като законни представители на малолетната Е. И. К., против заповед № 2209-ЗДЗД-1706/20.12.2019г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – Л..

УКАЗВА на жалбоподателите в 7-дневен срок от съобщаването да представят документ за платена държавна такса по сметката на съда в размер на по 10 (десет) лева за всеки от тях, или 30 (тридесет) лева общо; при неизпълнение на това указание и на основание чл.158, ал.3 АПК съответната жалба ще бъде оставена без разглеждане, а производството по нея – прекратено.

IV. ДА СЕ ИЗПРАТИ на изпълнителния директор на Агенцията за социално подпомагане копие от л.75-84 от делото за произнасяне по жалбата на И. Л. К. и П. Г. К., двамата действащи лично и като законни представители на малолетната Е. И. К., против заповед № 22-РДПС-0021/11.11.2019г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане С.-град.

Определението подлежи на обжалване само в частта му по т.I, с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд. В останалата си част определението не подлежи на обжалване.

Съдия: